

**X МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

ВИПУСК 10

16-17 січня 2016 р.

м. Переяслав-Хмельницький

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
«Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»
16-17 січня 2016 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2016

УДК 001+37(100)

ББК 72.4+74(0)

Т 33

Матеріали X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – Вип. 10. – 646 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України, ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Рик С.М. – кандидат філософських наук, доцент, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Склярєнко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент

Коцур В.В. – кандидат політичних наук, голова Ради молодих учених університету

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук, заступник голови Ради молодих учених університету

Гайдаєнко І.В. – керівник центру усної історії, секретар Ради молодих учених університету

©Рада молодих учених університету

©ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

розправлення грудної клітки, які бажано виконувати одночасно з рухами рук. Такі вправи запобігають викривленню хребта [2, с. 33].

Науковець О.Д. Дубогай доводить, що ефективним засобом зниження та ліквідації гострої і попередження хронічної розумової втоми молодших школярів протягом навчального дня є фізичні вправи та рухливі ігри на великих перервах шодня. Їхнє проведення комплексно сприяє поліпшенню в учнів показників фізичного розвитку, зростанню показників рухової підготовленості, зменшенню пропусків навчальних днів через хворобу, своєчасному зняттю розумової втоми і більш успішному сприйняттю навчального матеріалу дітьми [3, с. 61-62].

Однією з важливих форм навчального розвантаження молодшого школяра в режимі навчального дня є «година здоров'я», яка проводиться щоденно, тривалістю 40-60 хвилин після останнього уроку або у групах продовженого дня. Значення «годин здоров'я» полягає у раціональному чергуванні розумової та фізичної діяльності, зміцненні здоров'я засобами фізичної культури, підвищенні рівня фізичної підготовленості молодших школярів. До складу годин здоров'я відносять: рухливі та спортивні ігри, загальнорозвивальні вправи, спортивні естафети та конкурси. Особливість методики проведення «годин здоров'я» полягає у загальному ігровому характері. Вони мають бути чітко організовані. Після шиккування учнів та пояснення завдань, що стоять перед дітьми, проводиться ходьба, біг у середньому темпі та загальнорозвивальні вправи. Основний час «годин здоров'я» займають спортивні та народні ігри [2, с. 84-85].

На уроках учні перебувають у вимушеному статичному положенні, що призводить до стомлення м'язів. Це викликає появу ознак рухового неспокою і веде до порушення правил сидіння за партою. При такому положенні дихання учнів стає поверховим та неглибоким, уповільнюється кровообіг, погіршується обмін речовин. Також знижується рівень сприймання учнями навчального матеріалу, їхні рухи стають хаотичними і повільнішими, в них з'являється відчуття втоми. Як наслідок – порушується надходження кисню до внутрішніх органів, насамперед головного мозку, що сприяє передчасному втомленню. Тому чергування навчальної праці з фізичним навантаженням у початковій школі має особливе значення. Активному відпочинку дітей допоможе проведення фізкультурної паузи, яка стане доброю розминкою для м'язової системи дитини.

Фізкультурні паузи проводять під час приготування домашніх завдань як удома, так і під час перебування у групі продовженого дня. Фізкультурні паузи відрізняються від фізкультхвилин змістом і тривалістю. До їхнього складу відносять різноманітні фізкультхвилинки, але їх кількість збільшується до 5-7, а тривалість проведення – до 5-10 хвилин. До їх складу також можна вводити загальнорозвивальні вправи, повільний біг, рухливі ігри. За сприятливих погодних умов фізкультпаузи доцільно проводити на свіжому повітрі [2, с. 66-67].

Майбутньому вчителеві початкової школи варто пам'ятати, що одноразове виконання фізичних вправ не викликає стійких змін в дитячому організмі. Для їх формування потрібна систематичність і поступове збільшення фізичного навантаження. Рухового режиму молодшого школяра доцільно дотримуватись протягом усього навчального року. Фізичні вправи, інтенсивність і обсяг навантаження, тривалість і частота повторень мають відповідати стану здоров'я і функціональним можливостям молодшого школяра.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Борисенко А.Ф. Руховий режим учнів початкових класів / А.Ф. Борисенко, С.Ф. Цвек. – К.: Рад. школа, 1989. – 191 с. С. 5.
2. Ващенко О.М. Фізкультурно-оздоровчі заходи в режимі навчального дня молодшого школяра / О.М. Ващенко, В.М. Єрмолова, Л.І. Іванова, Л.В. Романенко. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2003. – 192 с.
3. Дубогай О. Навчання в русі. Здоров'язберігаючі педагогічні технології в початковій школі / О. Дубогай. – К.: Вид. дім «Шкільний світ», 2005. – 110 с.
4. Нісімчук А.С. Технологія виховання студентів факультетів фізичної культури: теорія і практика / А.С. Нісімчук. – Луцьк: Ред.- вид. відділ "Вежа" ВДУ, 2000. – 238 с.

*Наталія Вишнівська
(Київ, Україна)*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОБРОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ШКІЛ-ІНТЕРНАТІВ

Соціально-економічні та політичні трансформації в Україні зумовлюють пошук шляхів підвищення ефективності морального виховання молоді. Адже загострення політичних, економічних суперечностей призвели до зміни життєвих цінностей та ідеалів, що виявляється у прояві лицемірства, цинізму та жорстокості у людських взаєминах.

За таких обставин особливої актуальності набуває проблема виховання в молодого покоління милосердя як моральної якості особистості, в основі якої лежить любов до оточуючих, та прояві добротворчої діяльності яка проявляється у наданні допомоги та підтримки тим, хто її потребує, виходячи із загальнолюдських принципів гуманності та взаємодопомоги, яка здійснюється виключно безкорисливо.

На думку М. Дьоміна, діяльність – це «цілеспрямований процес перетворення дійсності, створення матеріальних і духовних цінностей, мотивований процес використання тих або інших засобів досягнення мети».

Дослідник стверджує, що структурою діяльності є діалектичний взаємозв'язок двох підсистем: предметної діяльності (інтелектуальної, оцінної, емоційної та практичної) і спілкування (або комунікативної) [2, с. 126].

О. Леонтьєв визначає діяльність одиницею життя, реальна функція якої полягає в орієнтації суб'єкта у предметному світі. За всієї своєрідності діяльність людського індивіда є системою, включеною в систему суспільних відносин; поза цими відносинами діяльність взагалі не існує [4, с. 82].

Зіставляючи наведені вище точки зору, можна виділити в них загальне: діяльність розглядається як цілеспрямоване перетворення дійсності. «Серед компонентів діяльності дослідники називають мету, мотиви, предмет, дії, операції, засоби, способи, умови».

Отже, з точки зору психології, у структурі діяльності прийнято виокремлювати наступні компоненти в їх точній логічній послідовності: потреба – мотив – мета (завдання) – засоби (досягнення мети) – дії – операції. Усе зазначене вище дозволяє нам констатувати, що кожен вид діяльності має цілком визначений зміст потреб, мотивів, завдань, засобів, дій та операцій.

Проте не кожна діяльність може бути визначена як сфера процесу виховання. Л. Канішевською зауважує, що «такими можуть вважатися лише ті її різновиди, у яких діяльність дитини спрямовується на пізнання і перетворення навколишнього світу й самої себе, відбувається виховна взаємодія і, як наслідок, вона оволодіває тими чи іншими елементами соціального досвіду, людської культури» [3, с. 50–51].

Дослідники В. Абраменкова, О. Запорожець, Я. Коломинський, Я. Неверович, О. Овчаренко наголошують на необхідності залучення учнів молодшого шкільного віку до спільної добротворчої діяльності як основи формування взаємовідносин учнів, формування в них багатьох особистісних якостей, «які характеризують дитину як соціальну істоту» [6, с. 79].

У свою чергу Я. Коломинський розглядає спільну діяльність як основу формування взаємовідносин вихованців, розвитку їх співробітництва. Дослідник наголошує на значущості ролі соціальних зразків-еталонів (діяльнісних, естетичних, етичних) в регуляції поведінки дитини та виконанні визначених соціумом орієнтирів поведінки, що викликають певні настановлення, відносини, позиції.

На думку В. Абраменкової, за допомогою спільної діяльності реалізуються відносини учнів один з одним, що виявляються в конкретних діях, обміні інформацією, через взаємодопомогу. Науковець зазначає, що здатність дитини до ідентифікації розвивається у спільній із дорослими та однолітками діяльності, що передбачає зміну позицій, ролей, статусів, у процесі якої учневі надається можливість опанувати різні сторони поведінки, переживати радість й сум іншої людини як свої особисті.

О. Запорожця, Я. Неверович наголошують, що за допомогою спільної діяльності, яка опосередкована емоційними еталонами – моральними нормами, – у дитини складається емоційне ставлення до людей, зароджується емпатія. Дослідники наголошують, що у процесі усвідомленої діяльності молодший школяр реалізує свої взаємини зі світом, що оточує, починає по-новому розуміти й емоційно реагувати на події, що відбуваються. Емоції, які виникають у процесі спілкування та спільної діяльності з іншими людьми, сприяють засвоєнню моральних норм, еталонів, які засвоюються у три етапи:

- 1) створення орієнтованої основи;
- 2) засвоєння певних способів поведінки, що є необхідними для успішного засвоєння дій;
- 3) перетворення вимог, які висувають дитині, в її внутрішні моральні спонуки.

Отже, у процесі спільної добротворчої діяльності вихованець вчиться співпереживати, оволодіває вміннями виявляти своє ставлення та відображає його в різних доступних віку формах і продуктах діяльності.

У молодшому шкільному віці провідною є навчальна діяльність, яка організовується в школах-інтернатах на уроках та під час самопідготовки. Навчальна діяльність дає можливість дітям не тільки засвоювати знання про навколишній світ, інших людей і власну особистість, розвивати інтереси та пізнавальну активність, а й створює умови для групової роботи на уроці та під час самопідготовки, яка відбувається в атмосфері узгодженої взаємодії учнів, що створює підґрунтя для виникнення відносин відповідальної залежності, взаємоконтролю, підвищує мотивацію й формує колективістські взаємовідносини зазначеного вище контингенту вихованців.

У школах-інтернатах діяльність дітей має свої особливості, які, по-перше, зумовлені закритим (напівзакритим) характером цих закладів. Діяльність учнів молодшого шкільного віку шкіл-інтернатів, як правило, рідко виноситься за межі навчального закладу, що «обмежує її сферу і збіднює зміст». По-друге, більшість вихованців шкіл-інтернатів – соціально занедбані діти, «чий попередній досвід доцільної діяльності вкрай недостатній».

Загальноосвітні школи-інтернати мають значні можливості щодо виховання милосердя. Адже в них уможлиблюється тривале спілкування учнів з педагогом, що як правило, сприяє налагодженню доброзичливих емоційно-ціннісних відносин. До того ж, завдяки тривалому контактуванню дітей із вихователем стає можливим застосування інсценізацій, рольових ігор, виховних ситуацій, насичених моральним змістом. Інтернатні заклади забезпечують освітній простір, спрямований на формування не тільки когнітивного складника милосердя, а й емоційно-ціннісного та поведінково-діяльнісного його складників [1].

Кожний вид діяльності – навчальна, ігрова, трудова, ціннісно-орієнтаційна, художньо-естетична, екологічна, комунікативна, спортивна, туристсько-краєзнавча, громадсько-суспільна – являє собою потенційні можливості щодо виховання милосердя в учнів молодшого шкільного віку.

Ігрова діяльність цінна тим, що у процесі гри відбувається пізнання вихованцем навколишнього світу; ігровий метод пов'язаний із визначенням ролі та її прийняттям, що відбувається на трьох рівнях: когнітивному, емоційному та поведінковому.

Гра є важливим засобом виховання милосердя за таких умов: звернення уваги школярів на емоційні переживання персонажів, визначення стану партнера по грі за виразом обличчя, інтонацією, емоційними реакціями, виявлення турботливого відношення до людей, надання допомоги тим, хто її потребує.

Отже, ігрова діяльність створює сприятливі можливості для задоволення потреби дітей у міжособистісному спілкуванні і є одним із засобів виховання милосердя.

У процесі ігрової діяльності в учнів молодшого шкільного віку інтенсивно розвивається здатність до співчуття та співпереживання, оскільки саме з ігровою діяльністю пов'язана здатність дитини приймати позицію іншої людини, переживати за неї; програвати варіанти взаємин з оточуючими [6, с. 75].

Трудова діяльність учнів шкіл-інтернатів створює сприятливі умови для виховання моральних якостей, у тому числі й милосердя. Так, самообслуговування, суспільно корисна праця в школі-інтернаті передбачає виконання доручень, участь у чергуваннях, працю на користь оточуючих людей. Отже, трудова діяльність не тільки стимулює вироблення в учнів молодшого шкільного віку трудових умінь і навичок, а й сприяє формуванню таких важливіших моральних якостей як милосердя, взаєморозуміння, взаємодопомога, співчуття, турботливе ставлення до оточуючих тощо.

Громадсько-суспільна діяльність створює сприятливі умови для розвитку в учнів молодшого шкільного віку організаторських і комунікативних навичок, а саме: залучає їх до системи соціально орієнтованого спілкування, суспільно значущих справ; сприяє вихованню здатності розуміти іншу людину, перейматися її турботами, хвилюваннями, інтересами, допомагати їй; забезпечує формування ціннісного ставлення до інших людей [7, с. 112–113].

Художньо-естетична діяльність сприяє засвоєнню вихованцями естетичних знань, задоволенню естетичних потреб, залученню до творення прекрасного в житті й мистецтві, розвитку естетичних умінь і навичок, а також формуванню здатності розрізняти прекрасне й огидне в суспільстві, мистецтві, людині [7, с. 112–113].

Н. Миропольська зазначає, що розвинене споглядання творів мистецтва пов'язане із співпереживанням та переживанням, соціокультурна роль яких полягає в тому, що в них консолідується вся повнота людського світоставлення як суб'єктивна співпричетність до форм життя і діяльності, в яких суб'єкт практично може і не перебувати. Співпереживання – це особливий внутрішній механізм входження одних людей у діяльність інших, у їхній внутрішній світ, події та явища довкілля [5, с. 17].

Спілкування як діяльність бере на себе сутнісне навантаження щодо формування в дитини емпатії. Спілкування об'єднує вихованця й педагога, допомагає педагогу школи-інтернату передати учневі досвід власних відчуттів, а дитині – приймати цей досвід. Продуктивне спілкування завжди відбувається за умов взаємного бажання спілкуватися, «...і цей емоційний фон підсилює якість сприйняття. Спілкування може відбуватися з приводу якої-небудь діяльності, тоді воно супроводжує її та вже не є самоціллю. І в тому, і в іншому випадку спілкування є продуктивним щодо розвитку почуттів дитини» [6, с. 79]. Гуманістична спрямованість спілкування досягається «педагогічною корекцією міжособистісних взаємодій дітей та особистим прикладом вихователя як зразка для наслідування».

Виховний вплив діяльності, у тому числі й виховання милосердя в учнів молодшого шкільного віку, що навчаються у школах-інтернатах, залежить від умов і характеру її організації, а саме: моральний, особистісно й суспільно значущий зміст діяльності учнів, посиленість, доступність і добровільність діяльності; усвідомлення вихованцями мети майбутньої діяльності, внутрішнє прийняття ними цілей діяльності; дотримання структури діяльності; цілеспрямоване планування діяльності школярів; педагогічно доцільне поєднання різних видів дитячої діяльності з елементами гри; поступовий розвиток дитячої діяльності від гри до суспільно корисних справ; включення в діяльність кожного вихованця; урізноманітнення видів і організаційних форм, методів і прийомів діяльності; зняття невпевненості, страху перед діяльністю; стимулювання бажання виконувати ту чи іншу справу, тобто використання гуманних способів залучення учнів до діяльності; створення умов для вияву кожним з них активності у процесі досягнення результату; використання широкого діапазону стимулів з метою впливу на мотивацію кожного школяра; утвердження довірливо-діалогового стилю спілкування педагога з вихованцями; створення умов, за яких кожна дитина мала б можливість неодноразово пережити почуття справжнього успіху, сприяння створенню дружньої атмосфери, взаємодопомоги, довіри, доброзичливості, співробітництва, співпереживання, турботи.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Вишнівська Н. В. Виховання милосердя в учнів молодшого шкільного віку в позаурочній діяльності загальноосвітніх шкіл-інтернатів / Н. В. Вишнівська // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : зб. наук. праць. – Кіровоград : Імекс – ЛТД, – 2014. – Вип. 18. – Кн. 1. – 488 с. – С. 115–121.
2. Демин М. В. Природа деятельности / Михаил Васильевич Демин. – М. : Знание, 1984. – 168 с.
3. Канишевська Л. В. Виховання соціальної зрілості старшокласників загальноосвітніх шкіл-інтернатів у позаурочній діяльності / Канишевська Любов Вікторівна : монографія. – К. : ХмЦНП, 2011. – 368 с.

Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації

0. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность / Алексей Николаевич Леонтьев. - М. : Политиздат, 1977. - 304 с.
1. Миропольська Н. Є. Естетичне виховання старшокласників засобами мистецтва (концептуальні підходи) / Н. Є. Миропольська // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : збірник наукових праць. - Випуск 2. - К., 2003. Кн. 2 - С. 15-23.
2. Овчаренко Е. Р. Совместная деятельность как условие развития ^мпатии у детей 6-7 лет в общеобразовательном учреждении : дис. ... канд. пед. наук : спец. 13. 00. 01 «Общая педагогика, история педагогики и образования» / Овчаренко Елена Рудольфовна. - Волгоград, 2003. - 224 с.
3. Формування життєвої компетентності вихованців у закладах інтернатного типу: навч.-метод. посібник / [Л. В. Канишевська та інші]. - К. : Педагогічна думка, 2007. - 172 с.

*Катерина Волинець
(Київ, Україна)*

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КАФЕДРИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ЯК УМОВА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Однією із умов модернізації освіти є впровадження інноваційних підходів у навчально-виховний процес. Інтенсивний розвиток педагогічної інноватики на сучасному етапі відчутно впливає на погляди і природу педагогічного процесу, професійну діяльність педагогічних колективів навчальних закладів усіх типів. В той же час традиційна підготовка фахівців, орієнтована на формування знань, умінь, і навичок в предметній галузі, все більше відстає від сучасних вимог. Випускники ВНЗ відчувають труднощі в адаптації до швидкоплинних змін на ринку праці, оскільки в стінах вищих навчальних закладів вони часто отримують статичні, а не динамічні знання, які протягом життя можна поповнювати й оновлювати.

Значна роль у формуванні інноваційного потенціалу майбутнього педагога, вибору шляхів вирішення зазначеної проблеми відводиться кафедрі ВНЗ. Вона є визначальною ланкою навчально-виховного процесу і несе повну відповідальність за проведення навчально-виховної і методичної роботи з однієї або декількох споріднених навчальних дисциплін, здійснення наукової, науково-дослідної, науково-технічної діяльності за певним напрямом, а, отже, від її інноваційного потенціалу майбутнього фахівця.

Проблема загальної педагогічної інноватики є предметом наукових досліджень К. Ангеловські, Х. Бермета, К. Вазіна, ^ Гамільтона, Н. Гроса, Д. Даниленко, Р. Едем, В. Квапі, М. Кларіна, В.Лазарєва, О. Лоренсона, В. Николко, С. Полякова, О. Попової, М. Поташника, А. Хаберман, Д. Чен та ін.).

Теоретичний огляд наукової літератури дає можливість виокремити різні підходи до визначення поняття інновації. Деякі науковці вважають інновації комплексним процесом створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу в галузі техніки, технології, педагогіки, наукових досліджень. Інші заперечують, що інновації не можуть зводитися до створення засобів. Як справедливо зауважує, зокрема, професор І. Підласий, інновації - це й ідеї, і процеси, і засоби, і результати, узяті в єдності якісного вдосконалення педагогічної системи [2, с.6].

Незважаючи на певні відмінності у трактовці явища, що визначається поняттям «інновації», всі дослідження пов'язують його із наявністю нового, відмінного від того, що вже є, звертаючи увагу при цьому на те, що це процес і результат створення нового в будь-якій сфері діяльності людини [5, с.7].

Отже, інновації в освіті - це процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану. Слово «інновація» має комплексне значення, оскільки складається з двох форм: власне ідеї та процесу її практичної реалізації [3, с.338].

Інноваційна діяльність кафедри здійснюється у загальній системі інноваційної діяльності інших підрозділів інституту та університету вцілому. В залежності від напрямку педагогічної галузі інноваційна діяльність кафедр має свою специфіку. Вона підпорядковується єдиним вимогам, що визначаються законодавчими і нормативними документами, Концепцією розвитку навчального закладу, конкретизується та доводиться до виконання відповідними підрозділами ВНЗ.

На засіданнях кафедри відбувається обговорення основних проблем, шляхів їх усунення та перспектив роботи щодо формування інноваційного потенціалу майбутніх педагогів; здійснення практичної діяльності з розробки, наукового обґрунтування та апробації інноваційних педагогічних технологій у наукових об'єднаннях, експериментально-дослідних та наукових лабораторіях; пропаганду і впровадження прогресивних педагогічних технологій через участь у роботі методичних об'єднань учителів та створення власних авторських шкіл.

Серед форм оволодіння знаннями та вміннями інноваційної діяльності науково-педагогічними працівниками, а відтак і формами підвищення їхнього професійного рівня, виділяють науково-практичні конференції, психологічні семінари - практикуми, проблемні творчі семінари, навчальні тренінги, педагогічні

ЗМІСТ
БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

<i>Салиха Айжарыкова, Райла Аманова</i> СҮТ ӨНІМДЕРІНІҢ САПАСЫ МЕН ҚАУІПСІЗДІГІ	3
<i>Максат Аймаханов, Бахадур Юсупов</i> ОСНОВНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ЦИАНОБАКТЕРИЙ КАК БИОУДОБРЕНИЕ ПОЧВЫ	5
<i>Айдана Алдабергенова, Райла Аманова</i> ЖАНУАРЛАР ӨЛЕМІН ҚОРҒАУДЫҢ ӨДІСТЕРІ	8
<i>Раушан Жумабекова, Бейсенкуль Ширинбекова</i> ВЛИЯНИЕ СВИНЦА НА МОРФОСТРУКТУРУ СТЕНОК МАГИСТРАЛЬНЫХ АРТЕРИЙ У ПОДОПЫТНЫХ ЖИВОТНЫХ	10
<i>Тохжан Нарымбетова, Бахыт Байзакова</i> ЫСТЫҚ КЛИМАТ ЖАҒДАЙЫНДА ҚОЗҒАЛЫС БЕЛСЕНДІЛІГІН ШЕКТЕУ КЕЗІНДЕ АСҚАЗАННЫҢ ЭКСТРАОРГАНДЫ АРТЕРИЯЛАР ҚАБЫРҒАСЫНДАҒЫ МОРФОЛОГИЯЛЫҚ ӨЗГЕРІСТЕР	13
<i>Тохжан Нарымбетова, Ибрагим Ишизов</i> МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ ПРЕОБРАЗОВАНИЯ В СТЕНКАХ АРТЕРИЙ МЫШЕЧНОГО ТИПА ПРИ ВОЗДЕЙСТВИИ ЦИНКА	14
<i>Нұрсұлтан Нурдинов, Заида Ажисбаева</i> ҚҰНАРЛЫ АЗЫҚТАНДЫРУДЫҢ ҚҰС ӨНІМІН ӨНДІРУГЕ, ОНЫҢ САПАСЫН ЖАҚСARTУҒА, АЛЫНҒАН ӨНІМГЕ ЖҰМСАЛАТЫН ШЫҒЫННЫҢ ТӨМЕНДЕУІНЕ ТИГІЗЕТІН ӨСЕРІ	16
<i>Софія Олійник</i> СУЧАСНА ПРИРОДНИЧА НАУКА. ІІ СТАНОВЛЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ	18
<i>Өтеп Мырзагалиұлы, Бибигуль Тастемирова</i> ЫСТЫҚ КЛИМАТ ЖАҒДАЙЫНДА ҚОЗҒАЛЫС БЕЛСЕНДІЛІГІН ШЕКТЕУ КЕЗІНДЕ АСҚАЗАННЫҢ КІЛЕГЕЙ ҚАБАТЫНДАҒЫ МОРФОЛОГИЯЛЫҚ ӨЗГЕРІСТЕР	20
ГЕОГРАФИЯ І ГЕОЛОГИЯ	
<i>Шухрат Азимов</i> МИНТАҚАЛАРНИ БАРҚАРОР ИЖТИМОЙИ-ИҚТИСОДИЙ РИВОЖЛАНТИРИШ СТРАТЕГИЯЛАРИ	23
<i>Allabergan Amanov, Nurbek Jabborov</i> Ө'ЗБЕКІСТӨНДА ТУРИЗМНИ РИВОЖЛАНТИРИШ ИМКОНІЯТЛАРИ	25
<i>Allabergan Amanov</i> QORAQALPOG'ISTON RESPUBLIKASI AHOLISI VA MEHNAT RESURSLARI	28
<i>Марина Вовк</i> ГЕОЛОГІЧНА БУДОВА ТА ПЕРСПЕКТИВИ НАФТОГАЗОНОСНОСТІ ДОНЕЦЬКОЇ СКЛАДЧАСТОЇ СПОРУДИ	30
<i>Хуршида Халилова</i> ФЕРМЕР ХҰЖАЛИКЛАРИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ МАСАЛАЛАРИ	32
ЕКОЛОГИЯ	
<i>Абдурашид Абдурахманов, Муйдинжон Муминов</i> ЮҚОРИ СУВ ҰСИМЛИГИ ЭЙХОРНИЯДАН БИОГАЗ ОЛИШ	35
<i>Микола Гелетей</i> ГІДРОХІМІЧНИЙ СТАН РІВНИННОЇ ДІЛЯНКИ РІЧКИ УЖ ТА ВПЛИВ ЙОГО НА ЛИЧИНОК РОДИНИ CHIROMIDAE (DIPTERA, INSECTE)	36

<i>Юсуф Халимбетов, Камилла Суюнова</i> РОЛЬ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ УЗБЕКИСТАНА В ФОРМИРОВАНИИ АКМЕОЛОГИЧЕСКОЙ ЖИЗНЕННОЙ ПОЗИЦИИ СТУДЕНТОВ	123
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО	
<i>Р.Джалилова</i> ОҚИМ ВА ЙУНАЛИШЛАРНИ УРГАНИШНИНГ ПЕДАГОГИК АҲАМИЯТИ	126
ПЕДАГОГІКА	
<i>Зульхумар Абдалова</i> ИННОВАЦИОННЫЙ ПОДХОД В ПРЕПОДАВАНИИ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН В ВЫСШИХ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ	128
<i>Ардак Абдырова</i> М.ӘЛІМБАЕВТИҢ БАЛАЛАРҒА АРНАЛҒАН ӘЛЕНДЕРІНІҢ ТӘРБИЕЛІК- ТАҒЫЛЫМДЫҚ МӘНІ	130
<i>Анна Агейчева</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	133
<i>У.Адамова, М.Каландарова</i> РОЛЬ НАЦИОНАЛЬНОГО НАСЛЕДИЯ НАШИХ ПРЕДКОВ В УСВОЕНИИ МИРОВЫХ ЗНАНИЙ	135
<i>Оксана Алексеева</i> АДАПТАЦІЯ І ПРОЦЕС СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ: СОЦІАЛЬНО- ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	136
<i>Іван Алмашій</i> ВИКОРИСТАННЯ ВЕБ-СЕРЕДОВИЩА У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДІ	139
<i>Алижон Асимов</i> МАСАЛАДАН МАСАЛА ХОСИЛ ҚИЛИШ	141
<i>Ёкутхон Асқарова, Феруза Холматова</i> МЕҲНАТ ТАЪЛИМИ БОЛАЛАРНИНГ АХЛОҚИЙ СИФАТЛАРИНИ ШАКЛЛАНТИРИШ ОМИЛИ	144
<i>Бакыт Бегадиев, Севара Эргашева</i> НОВЫЕ МЕТОДЫ ПРЕПОДАВАНИЯ АНАТОМИИ ЧЕЛОВЕКА	146
<i>Владимир Березуцкий, Алексей Кравченко</i> КОНСПЕКТ КЛИНИЧЕСКОЙ ЛЕКЦИИ: ИННОВАЦИОННЫЙ ПОДХОД	147
<i>Бегмухаммад Болтабоев, Одинахон Пулатова</i> ТАЛАБАЛАР БИЛИМ ВА КЎНИКМАЛАРИНИ ШАКЛЛАНТИРИШДА МУСТАҚИЛ ТАЪЛИМНИНГ РОЛИ	150
<i>Наталія Бондаренко</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ЧЕРЕЗ ВПРОВАДЖЕННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	151
<i>Насиба Ботирова, Мукаммал Мирзаакбарова</i> БОШЛАНҒИЧ СИНФЛАРДА СОДДА МАСАЛАЛАР	154
<i>Людмила Бутенко</i> ПРАКСЕОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПЕДАГОГІКА ВИЩОЇ ШКОЛИ»	155
<i>Олена Ващенко</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДОТРИМАННЯ РУХОВОГО РЕЖИМУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	157

<i>Наталія Вишнівська</i> ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОБРОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ШКІЛ-ІНТЕРНАТІВ	160
<i>Катерина Волинець</i> ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КАФЕДРИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ЯК УМОВА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	163
<i>Юлія Волинець, Валерія Закусило</i> МЕТОД ПРОЕКТУ ЯК ОСВІТНІЙ І РОЗВИВАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ У РОБОТІ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	165
<i>Юлія Волинець, Валерія Закусило</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ДО ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	167
<i>Наталья Галаган, Олександра Усенко</i> ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «БУРІННЯ СВЕРДЛОВИН»	170
<i>Ферузахон Гафировва</i> БОШЛАНҒИЧ СИНФ ЎҚУВЧИЛАРИНИНГ МАНТИҚИЙ ТАФАҚҚУРИНИ ЎСТИРИШДА ҲИКОЯ УСТИДА ИШЛАШ	171
<i>Яна Гнатенко, Наталія Танько</i> ВИКОРИСТАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОГО МАТЕРІАЛУ СТУДЕНТАМИ НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	173
<i>Марина Гулішевська</i> ВИКОРИСТАННЯ ЕВРИСТИЧНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	175
<i>Бахром Джалалов</i> ШАРҚ МУТАФАҚҚИРЛАРИ АҚЉИЙ ТАРБИЯ ХУСУСИДА	178
<i>Мұхан Әділбек, Тоты Султанова, Марта Қуаңбаева</i> ЖАҢА ТЕХНОЛОГИЯЛАРДЫ – МЕКТЕПКЕ ДЕЙІНГІ БІЛІМ БЕРУ ҰЙЫМДАРЫНДА ҚОЛДАНУ	181
<i>Muhabbat Jumaniyozova, Go'zal Sharipova</i> BOSHLANG'ICH SINF O'QUVCHILARINING IMLOVIY SAVODXONLIGINI IMLO QOIDALARI USTIDA ISHLASH ORQALI SHAKLLANTIRISH VA TAKOMILLASHTIRISH	182
<i>Муаззамхон Жўрабоева, Шахноза Ахмаджонова, Шахнозахон Эминова, Мухайёхон Гофурова, Дилором Қўчқорова</i> ТАЪЛИМ СОҲАСИДАГИ ЗАМОНАВИЙ ЯНГИЛАНИШ ИЖТИМОИЙ ЗАРУРИЯТ СИФАТИДА	185
<i>Yusuf Ibragimov, Mahliyo Nishonova</i> VIII - XV ASRLARDA O'RTA OSIYODA FAN TARIXIGA DOIR MA'LUMOTLAR	187
<i>Олександр Кальнік</i> КОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ США: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	189
<i>Єлизавета Колесник</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ДОМАШНЬОГО ЧИТАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ	191
<i>Олександра Комарова</i> ОСВІТНІЙ МЕНЕДЖМЕНТ В КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	195

<i>Алексей Кравченко, Владимир Березуцкий</i> СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ КЛИНИЧЕСКОГО ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ МЕДИКОВ	197
<i>Махмуда Қўчқорова, Дилбар Ҳамроқулова</i> ЎҚИТУВЧИЛАРНИНГ КАСБИЙ ФАЗИЛАТЛАРИНИ ҚАРОР ТОПТИРИШДА ПЕДАГОГИК КВАЛИОМЕТРИЯНИНГ ЎРНИ	199
<i>Наргиза Қўчқорова</i> ЎҚУВЧИЛАРНИНГ САВОДИНИ ЧИҚАРИШДА “АЛИФБЕ” ДАРСЛИГИНИНГ НАЗАРИЙ ВА АМАЛИЙ АҲАМИЯТИ	200
<i>Иван Кушнір</i> ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК УМОВА РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ВНЗ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ	202
<i>Yarkinoy Madaminova</i> O'QUVCHILARNING LARNING MA'NAVİY RIVOJLANISHIDA AXLOQIY VA MENNAT TARBIYASINING O'RNI	204
<i>Машихураҳон Махаммаджонова</i> ШАХСНИНГ РИВОЖЛАНИШИДА ИЛМУ МАЪРИФАТГА РАҒБАТ ТАРБИЯСИ	205
<i>Муножат Махсимова</i> MENNAT TA'LIMI DARSLARINI AKSIOLOGIK YONDASHUV ASOSIDA TASHKIL ETISH	207
<i>Дониёр Нафасов, Моҳинур Авазова</i> ПЕДАГОГИК КОМПЕТЕНТЛИКНИНГ ПСИХОЛОГИК ЖИҲАТЛАРИ	208
<i>Анна Нестеренко</i> СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ПЕДАГОГІЧНА ВЗАЄМОДІЯ З БАТЬКАМИ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ»	210
<i>Наргиза Низомова, Мехриниса Алимжанова</i> ПРОБЛЕМЫ ОБУЧЕНИЯ АНГЛИЙСКОЙ ГРАММАТИКЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	213
<i>Вера Омарова</i> ДОПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПОДГОТОВКА ШКОЛЬНИКОВ	215
<i>Жамшид Отажонов, Хумора Усмонова</i> ИНТЕГРАТСИЯЛАНГАН ДАРСЛАРНИНГ САМАРАДОРЛИГИНИ ОШИРИШ ОМИЛЛАРИ	218
<i>Шахноза Охунова</i> ПРОБЛЕМЫ ПЕРЕВОДА В СРЕДНИХ ШКОЛАХ С УГЛУБЛЕНИЕМ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ	219
<i>Галина Пінтя</i> СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ	221
<i>Марьяна Продан</i> ОРГАНИЗАЦИЯ ПРОФИОРИЕНТАЦИОННОЙ РАБОТЫ УМСТВЕННО ОТСТАЛЫХ ПОДРОСТКОВ В УСЛОВИЯХ СПЕЦИАЛЬНОЙ ШКОЛЫ	226
<i>Одинахон Пўлатова, Дилнураҳон Раҳмонова, Барноҳон Якубова</i> ИННОВАЦИОН ТАЪЛИМ ВОСИТАСИДА БЎЛАЖАК ИШБИЛАРМОНЛАРНИНГ ФИКРЛАШ ДАРАЖАСИНИ ФАОЛЛАШТИРИШ	229
<i>Дилфуза Пурханова, Зулфия Махмуталиева</i> ЮСУФ ХОС ҲОЖИБНИНГ “КУТАДГУ БИЛИГ” АСАРИДАГИ ТАЪЛИМ-ТАРБИЯГА ДОИР ФИКРЛАР	231

Матеріали X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – Вип. 10. – 646 с.

Враховуючи свободу наукової творчості, редколегія приймає до друку публікації та статті тих авторів, думки яких не в усьому поділяє. Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів несуть автори публікацій. Передрук і відтворення опублікованих у збірнику матеріалів будь-яким способом дозволяється тільки при посиланні на **«Тенденції і перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»**.

Редакційна колегія залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

Адреса оргкомітету: 08401, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький, вул. Сухомлинського, 30 (к. 203), тел. (04567) 5 46 44

Матеріали конференції розміщені на сайті: <http://confscience.webnode.ru>

Укладачі: С.М.Кикоть, І.В.Гайдаєнко
Верстка та дизайн: І.В.Гайдаєнко

Підписано до друку 4.02.2016 р.
Формат 60×84 1/8. Папір офсет.
Ум. друк. арк. 67,4.

Виробник ФОП Лукашевич О.М., свідоцтво про державну реєстрацію
№2358000000002997 від 12.10.2011 р.
08400, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький,
вул. Покровська, 49, к. 12
E-mail: lom80@ukr.net

